

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23.09.2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Maria Makara

Sędziowie: SO Monika Kiwiorska- Pająk (spr.), SO Jolanta Czarnik

Protokolant: sekretarz sądowy Dorota Kaźmierczak-Binder

przy udziale ----

po rozpoznaniu w dniu 23.09.2013 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko Starostwu Powiatowemu w W.

o odprawę z tytułu odwołania

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 12.06.2013 r. sygn. akt V P 84/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Sąd Pracy w Wałbrzychu oddalił powództwo K. P. w sprawie o odprawę z tytułu odwołania i zasądził od powoda na rzecz Powiatu (...) oraz Starostwa Powiatowego w W. kwoty po 1800 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Powód K. P. uchwałą Nr I/5/10 Rady Powiatu w W. w sprawie wyboru członków Zarządu Powiatu (...) z dnia 2 grudnia 2010 roku został członkiem tegoż Zarządu, a jego wynagrodzenie miesięczne wraz z dodatkami wynosiło 8.956 złotych. Łączący strony stosunek pracy uległ rozwiązaniu w dniu 2 stycznia 2013 roku wskutek wygaśnięcia mandatu członka Zarządu Rady Powiatu - art. 28 w związku z art.29 ustęp 3a ustawy z dnia 5.06.1998r. o samorządzie powiatowym - w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2013 roku rozporządzenia Rady Ministrów z 10 lipca 2012 roku w sprawie przywrócenia miastu W. statusu miasta na prawach powiatu oraz ustalenia granic powiatu (...).

Pracodawca w dniu 8 stycznia 2013 r. wypłacił powodowi jednomiesięczną odprawę w kwocie 7.801złoty wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w zapłacie w wysokości 20,33złoty.

Komisarz Wyborczy w W. obwieszczeniem z dnia 2 stycznia 2013 roku ogłosił o rozwiązaniu z mocy prawa z tym dniem Rady Powiatu (...) wybranej w wyborach przeprowadzonych w dniu 21 listopada 2010 roku.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda K. P. o wypłatę dalszej odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z wyboru w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia w kwocie 17.912 złotych jest nieuzasadnione.

W uzasadnieniu wskazał, że powód zatrudniony był w Starostwie Powiatowym w W. od 2 grudnia 2010 roku na stanowisku członka Zarządu na podstawie wyboru, dokonanego przez Radę Powiatu (...), a z dniem 2 stycznia 2013 roku stosunek pracy łączący strony ustał w następstwie wygaśnięcia mandatu członka Zarządu Rady Powiatu w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2013 roku rozporządzenia Rady Ministrów z 10 lipca 2012 roku w sprawie przywrócenia miastu W. statusu miasta na prawach powiatu oraz ustalenia granic powiatu (...) nadto, że pozwana wypłaciła powodowi jednomiesięczną odprawę w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy art. 75k.p. kwestią wymagającą zbadania było zagadnienie prawne, czy rozwiązanie stosunku pracy powoda jako członka Zarządu Rady Powiatu nastąpiło w związku z upływem kadencji rady powiatu, co uprawniałoby go do odprawy 3 miesięcznej przewidzianej w art. 40 ustępn 1 ustawy o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223z 2008r, poz,1458 z późn. zm.) czy też nastąpiło w trakcie trwania kadencji tego organu samorządowego.

Nawiązanie stosunku pracy na podstawie wyboru jest jedną z form zatrudnienia przewidzianą w przepisach kodeksu pracy. Artykuł 73 § 1 i 2 k.p. stanowi ogólnie, że nawiązanie stosunku pracy następuje na podstawie wyboru, jeżeli z wyboru wynika obowiązek wykonywania pracy w charakterze pracownika nadto, że stosunek pracy z wyboru rozwiązuje się z wygaśnięciem mandatu, a jeżeli idzie o szczegółowe regulacje tej formy nawiązania i rozwiązania stosunku pracy to odsyła do przepisów szczególnych, autonomicznych regulujących te zagadnienia dla określonych grup zatrudnionych.

Przepisy kodeksu pracy wskazują na niesamodzielną stosunku pracy z wyboru, bowiem powstaje on w związku z wyborem na określone stanowisko czy funkcję, trwa przez okres sprawowania mandatu przez osobę wybraną i rozwiązuje się wraz z wygaśnięciem mandatu. Charakterystyczną cechą stosunków pracy z wyboru, powiązanych ze sprawowaniem mandatu, jest kadencyjność.

Przepisy powszechnie obowiązujące czy też regulacje wewnętrzne danego podmiotu (pragmatyki, statuty) określają długość kadencji, tym samym stosunek pracy z wyboru nosi cechy stosunku terminowego - na czas sprawowania mandatu. Ze względu na potrzebę ciągłości sprawowania funkcji (po upływie kadencji osoby wybranej) regulacje szczególne przewidują z reguły, że osoby te sprawują swe funkcje do czasu podjęcia obowiązków przez podmioty nowo wybrane. Stosunek pracy z wyboru nie ma samodzielnego bytu, jeżeli idzie o czasokres jego trwania ale nierozdzielnie związany jest z kadencyjnością organu. Rozwiązanie organu przed upływem kadencji, skutkuje z mocy prawa wygaśnięciem mandatów i stosunków pracy pracowników zatrudnionych na podstawie wyboru w tym organie lub organach przez niego powołanych.

Powód K. P. – co jest bezsporne był - jako członek Zarządu Rady Powiatu (...) pracownikiem samorządowym stąd podlega w zakresie swojego stosunku pracy regulacjom Ustawy o pracownikach samorządowych z dnia 21.11.2008 roku (Dz. U. Nr 223, poz.1458 ze zmian)

Stosownie do przepisu art.4 cyt. ustawy stosunek pracy starosty, wicestarosty oraz – jeżeli statut powiatu tak stanowi – pozostałych członków zarządu powiatu nawiązuje się na podstawie wyboru, którego dokonuje rada powiatu. Zarząd – Rady Powiatu (...) – jak stanowi §51 statutu – składa się ze starosty, wicestarosty oraz 3 członków i ich stosunki pracy nawiązane zostały na podstawie wyboru.

Ustawa o pracownikach samorządowych nie określa przyczyn wygaśnięcia mandatu tej grupy pracowników, w przeciwieństwie do przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 2002 roku o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta, która w art. 26 zawiera katalog przyczyn z powodu których wygasa mandat tych monokratycznych (wybieranych bezpośrednio) organów samorządu terytorialnego szczebla podstawowego: odmowa złożenia ślubowania, pisemne zrzeczenie się mandatu, utratę prawa wybieralności lub brak tego prawa w dniu wyboru, naruszenie zakazu łączenia funkcji , prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo umyślne, orzeczenie o trwałej niezdolności do pracy, śmierć, odwołanie w drodze referendum, zmiany w podziale terytorialnym kraju określonym w ustawie o samorządzie gminnym.

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 5.06.1998 roku o samorządzie powiatu (Dz. U. Nr 91, poz. 579 ze zmian.) kadencja rady powiatu – art. 9 – trwa 4 lata licząc od dnia wyborów do czasu wyboru nowej rady i może być skrócona, zgodnie z art. 10, wyłącznie w drodze referendum powiatowego. Organ wykonawczy rady - zarząd powiatu, zgodnie z art. 28 działa do dnia wyboru nowego zarządu z zastrzeżeniem art. 29 ustęp 6, wg którego organy powiatu podlegają rozwiązaniu z mocy prawa w przypadku zmian terytorialnych państwa, określonych w przepisach – które mają zastosowanie w niniejszej sprawie, z uwagi na to, że wybory w roku 2010 przeprowadzone były w oparciu o tę ordynację - ordynacji wyborczej do gmin, rad powiatowych i sejmików wojewódzkich z dnia 16 lipca 1998 roku (Dz. U. Nr 95, poz. 602 ze zmian.), aktualnie art. 390 Kodeksu wyborczego.

Ustęp 5 art.29 cyt. ordynacji stanowi że „jeżeli w wyniku zmian w terytorialnym podziale państwa przewidzianych we wcześniejszych postanowieniach tegoż przepisu skład rady powiatu zmniejszył się poniżej 3/5 ustawowej liczby radnych, rada jednostki zostaje z mocy prawa rozwiązana z dniem wejścia w życie zmiany o podziale terytorialnym a jak normuje przepis art. 198 „kadencja rad i radnych wybranych w wyborach o których mowa w art. 197 tj. spowodowanych zmianami w podziale terytorialnym państwa - upływa z dniem upływu kadencji rad wybranych w wyborach zarządzonych na podstawie art. 25, a więc z niniejszej sprawie w wyborach z dnia 21 listopada 2010 roku., i skończy się dopiero w roku 2014.

Z bezspornych ustaleń sądu wynika, że Komisarz Wyborczy w W. obwieszczeniem z dnia 2 stycznia 2013 roku ogłosił o rozwiązaniu z mocy prawa z tym dniem Rady Powiatu (...) wybranej w wyborach przeprowadzonych w dniu 21 listopada 2010 roku. Skutkiem tego było rozwiązanie organu rady a mianowicie Zarządu Rady Powiatu, którego członkiem był powód oraz wygaśnięcie mandatów, a co za tym idzie stosunków pracy członków tego organu wykonawczego powiatu.

Kadencja jak wynika z przytoczonych wyżej przepisów nie dotyczy czasokresu pełnienia konkretnej funkcji w organach samorządu powiatu, ale związana jest z okresem funkcjonowania, działania tego organu. Skoro okres funkcjonowania Rady Powiatu (...) – jak każdej rady powiatowej, określony został w ustawie o samorządzie powiatowym na 4 lata, a ustawa ta nie przewiduje instytucji skrócenia kadencji z wyjątkiem referendum powiatowego w tym zakresie, to brak jest podstaw prawnych dla przyjęcia, iż rozwiązanie rady powiatu w następstwie decyzji Rady Ministrów wobec konieczności zmian terytorialnych w podziale państwa automatycznie skutkuje skrócenie jej kadencji. Wręcz przeciwnie, z przepisu art. 197 ordynacji wyborczej do rad gmin, powiatów i sejmików wojewódzkich jednoznacznie wynika, iż zmiany te następują w toku kadencji i po przeprowadzeniu wyborów do organów samorządu rozwiązanych w trybie art. 197 ustęp 5 cyt. ustawy, z chwilą ich powołania, kadencja będzie biegła nadal i zakończy się w terminie wynikającym z daty pierwotnie przeprowadzonych wyborów i wyłonionej wówczas rady powiatu.

Z bezspornych ustaleń sądu wynika również, że Rada Powiatu (...) została rozwiązana w następstwie przywrócenia rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 lipca 2012 roku miastu W. statusu miasta na prawach powiatu z dniem 1 stycznia 2013 roku, a zatem - jak wskazuje art. 197 ordynacji wyborczej do rad powiatu nastąpiło to w toku trwającej 4-letniej kadencji i skutkowało zmniejszenie jej składu poniżej 3/5 ustawowej liczby radnych a co za tym idzie konieczność przeprowadzenia wyborów do nowej rady powiatu, która działać będzie, kontynuując okres kadencji wynikający z wyborów „pierwotnych”, kadencja nowo wybranej Rady Powiatu, bez udziału radnych miasta W. upływie

z dniem upływu tej kadencji tj. 2 listopada 2014 roku. Ta nowo wybrana Rada Powiatu dokona wyboru nowych członków zarządu.

W ocenie Sądu Rejonowego stosunek pracy powoda K. P. wygasł nie w następstwie upływu kadencji Rady Powiatu, ale wobec rozwiązania w okresie jej trwania, z mocy prawa rady powiatu i jej zarządu, skutkującego wygaśnięciem mandatów członków Zarządu, a której kadencja kontynuowana jest po wyborze jej nowego składu.

Wskazać należy, że ustawodawca w art. 40 Ustawy o pracownikach państwowych jednoznacznie wskazał, że trzymiesięczna odprawa należna jest tylko wówczas gdy pracownik z wyboru pełnił swoją funkcję przez cały okres kadencji rady powiatu i jego stosunek pracy wygasł wobec upływu tej kadencji. W sytuacji, gdy stosunek pracy z wyboru wygasł w przed upływem kadencji w związku z wygaśnięciem mandatu zastosowanie mają powszechnie obowiązujące przepisy art. 75k.p. przewidujące odprawę w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia liczonego jak ekwiwalent za urlop i pozwany pracodawca powodowi odprawę w takiej wysokości wypłacił.

Uwzględniając powyższe sąd oddalił powództwo powoda K. P. o zapłatę dalszej odprawy z tytułu wygaśnięcia mandatu wobec braku uzasadnienia dla jego żądania w obowiązujących przepisach prawa autonomicznego (pragmatyków dot. pracowników samorządowych).

Wobec zaistnienia w toku procesu zmian podmiotowych po stronie pozwanej, przez wstąpienie w miejsce Powiatu (...), który nie powinien być stroną pozwaną w procesie – na skutek dopozwana przez sąd z urzędu - Starostwa Powiatowego – faktycznego pracodawcy powoda pełnomocnik strony zwolnionej od udziału w procesie, zgłosił w trybie art. 194 §2k.p.c. wniosek o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego i sąd opierając się o przepisy art. 98 i 108 k.p.c. w związku z §§6 i 12ustęp2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09. 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zmian.) zasądził na jego rzecz koszty w wysokości 1800złoty; w oparciu o te same przepisy zasądził koszty zastępstwa w tej samej wysokości na rzecz Starostwa Powiatowego – strony wygrywającej proces. Powód nie wykazał, że znajduje się w sytuacji finansowej i rodzinnej uniemożliwiającej mu zapłatę przyznaných kosztów, a osiągnane u pozwanej wysokie zarobki pozwalają na przyjęcie, że mógł zaoszczędzić i bez uszczerbku dla siebie i rodziny jest w stanie uiścić zasądzone koszty zastępstwa procesowego.

Z orzeczeniem tym nie zgodził się powód zaskarżając powyższy wyrok w całości zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie :

1.naruszenie przepisów prawa procesowego :

- art. 477 kpc w zw. z art. 130 §1 kpc poprzez ich niezastosowanie w niniejszej sprawie i niedokonanie przez Sąd z urzędu wstępnego badania sprawy polegającego na ustaleniu czy pismo wszczynające postępowanie sądowe spełniło niezbędne wymagania, w tym również co do prawidłowego oznaczenia strony pozwanej,

- art. 194 § 1 kpc w zw. z art. 477 kpc poprzez wadliwe dopuszczenie przez Sąd I instancji z urzędu do udziału w sprawie w trybie tzw. dopozwania Starostwa Powiatowego w W., choć powód nie wyraził zgody na dopozwanie i z własnej inicjatywy niezwłocznie po wniesieniu pozwu dokonał sprecyzowania oznaczenia strony pozwanej.

2. błąd w przyjętych ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sad I instancji polegający na przyjęciu, że przywrócenie Miastu W. statusu miasta na prawach powiatu z dniem 1 stycznia 2013 r. na mocy Rozporządzenia rady ministrów z dnia 10 lipca 2012 r. (Dz. U z 2012 r., poz. 8530 i rozwiązanie z powodem stosunku pracy z wyboru, nie uprawniło powoda do żądania odprawy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia na podstawie art. 40 § ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr. 223, poz. 1458 z późn. zm.

3. naruszenie prawa materialnego , a mianowicie:

- art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych poprzez jego niezastosowanie wobec przyjęcia, że trzymiesięczna odprawa przysługuje na jego podstawie jest należna tylko wówczas gdy pracownik

z wyboru pełnił swoją funkcję przez cały okres kadencji rady powiatu i jego stosunek pracy wygasł wobec upływu tej kadencji,

- art. 75 kp poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powodowi przysługuje odprawa w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia, mimo, że w niniejszej sprawie winien mieć zastosowanie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych usprawiający powoda do otrzymania odprawy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

- art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc, art. 102 i art. 109 poprzez ich niewłaściwe zastosowanie

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie wyroku Sądu I instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji jako bezzasadnej oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd zważył , co następuje:

apelacja powoda nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w niej zarzuty są niezasadne. Na wstępie niniejszych rozważań należy jednak wskazać, iż Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o odroczenie rozprawy w dniu 23.09.2013r. z uwagi na niezachowanie wymogów z art. 214¹ §1k.p.c. / w piśmie przesłanym w jednym egzemplarzu jednocześnie do trzech różnych spraw nie wskazano, ażeby brak miał w ogóle w najbliższym czasie zostać uzupełniony/.

Przechodząc do zarzutów apelacji należy wskazać, iż Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, dokonał trafnych ustaleń, oraz w sposób wszechstronny, zgodnie z wymogami 233 § 1 k.p.c., rozważył i ocenił zgromadzone w sprawie dowody i wydał orzeczenie zgodne z obowiązującymi przepisami, a zawarte w uzasadnieniu orzeczenia motywy Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje jako własne.

W szczególności Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska powoda, by jego stosunek pracy ustał z upływem kadencji, a co za tym idzie aby przysługiwało mu prawo do odprawy w wysokości przewidzianej w art. 40 ustawy dnia 21 listopada 2008r. o pracownikach samorządowych.

W myśl powyższego przepisu trzymiesięczna odprawa należna jest tylko wówczas gdy pracownik z wyboru pełnił swoją funkcję przez cały okres kadencji rady powiatu i jego stosunek pracy wygasł wobec upływu tej kadencji. Jak słusznie zauważył Sąd I instancji kadencja ta nie dotyczy czasokresu pełnienia konkretnej funkcji w organach samorządu powiatu, ale związana jest z okresem funkcjonowania, działania tego organu.

Zgodnie z art. 9 ust 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządnie powiatowym (Dz.U.2013.595 j.t.) kadencja rady powiatu trwa 4 lata, licząc od dnia wyborów. Oznacza to, że rada rozpoczyna swą kadencję w dniu wyborów, natomiast koniec kadencji upływa po 4 latach, w tym samym dniu i miesiącu, co dzień wyborów. Z dniem upływu kadencji ustają także wszelkie funkcje rady, co oznacza, iż jakiegokolwiek działania podejmowane przez nią po upływie kadencji nie mają mocy prawnej. Rada nie może swej kadencji ani skrócić, ani przedłużyć. Nie może też określić np. w statucie powiatu innej kadencji przewodniczącego rady oraz wiceprzewodniczących. Należy jednak pamiętać, iż kadencja rady powiatu może trwać krócej, np. z powodu odwołania jej w wyniku referendum, rozwiązania jej przez Sejm wskutek rażącego naruszania przez radę powiatu Konstytucji lub ustaw czy też zawieszenia jej przez Prezesa Rady Ministrów. Rada powiatu może zostać również rozwiązana wskutek zmian w podziale terytorialnym państwa, np. poprzez włączenie danego powiatu do innego powiatu lub połączenia się dwóch lub kilku powiatów w jeden nowy powiat.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy Rada Powiatu (...) została rozwiązana w następstwie przywrócenia rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 lipca 2012 roku miastu W. statusu miasta na prawach powiatu z dniem 1 stycznia 2013 roku, a zatem nastąpiło to w toku trwającej 4-letniej kadencji. Natomiast stosunek pracy powoda K. P.

wygasł nie w następstwie upływu kadencji Rady Powiatu, ale wobec rozwiązania w okresie jej trwania, z mocy prawa rady powiatu, skutkującego wygaśnięciem mandatów członków Zarządu. Z tych też przyczyn powodowi przysługuje wyłącznie jednomiesięczna odprawa przewidziana w art. 75 Kodeksu pracy, która została mu wypłacona.

Odnośnie zarzutu apelacji w przedmiocie wadliwego dopuszczenia przez Sąd I instancji z urzędu do udziału w sprawie w trybie dopozwania Starostwa Powiatowego w W., należy uznać go za niezasadny. Wprawdzie słusznie wskazał skarżący że obowiązkiem Sądu pracy jest w ramach wstępnego badania sprawy (art. 467 k.p.c.) wyjaśnienie rzeczywistych intencji powoda w celu usunięcia wady oznaczenia strony pozwanej w celu nadania prawidłowego biegu wniesionemu pozwowi a taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca. Należy jednak podkreślić, że powód w toku niniejszego postępowania był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który w piśmie procesowym z dnia 11 marca 2013 r. jedynie z ostrożności procesowej sprecyzował oznaczenie strony pozwanej jako Powiat (...) - Starostwo Powiatowe w W.. Powyższego pisma nie można jednak traktować jako wniosku o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Starostwa Powiatowego. Wobec powyższego sąd I Instancji prawidłowo, działając z urzędu w oparciu o przepisy art. 477k.p.c. w związku z art. 194 §1k.p.c. dopozwał do udziału w sprawie rzeczywistego pracodawcę powoda, którym jest samodzielnie Starostwo Powiatowe w W..

W ocenie Sądu Okręgowego rozpoznawana sprawa została dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia, mimo nieprzeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, zatem uchybienie takie nie wpłynęło na jej wynik, a tym samym nie stanowiło usprawiedliwionej podstawy apelacji.

W przedmiocie zasądzenia kosztów procesu przez Sąd I instancji prawidłowo zastosował przepis art. 98 kpc, natomiast powód w żaden sposób nie wykazał na czym polega szczególnie uzasadniony przypadek przemawiający za zastosowaniem wyjątkowej instytucji jaką jest regulacja przepisu art. 102 kpc. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego i sądów powszechnych do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji art. 102 k.p.c. zaliczyć można te związane z samym przebiegiem postępowania, charakterem sprawy i jej genezą, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sąd Rejonowy zasądzając od powoda koszty zastępstwa procesowego na rzecz Powiatu (...) zastosował obowiązujące w tym zakresie przepisy art. 194 § 2 kpc zgodnie z którym bez względu na wynik sprawy pozwany może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów od strony powodowej, zatem zarzuty apelacyjne w tym zakresie są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze apelacja powoda jako niezasadna podlegała oddaleniu na podst. art. 385 k.p.c. Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 98 k.p.c. który stanowi, że strona przegrywająca zobowiązana jest na żądanie przeciwnika zwrócić mu koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pełnomocnik strony pozwanej, będący adwokatem, wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych. Stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym, zgodnie z przepisem § 13ust.1pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz.1348 z póź. zm), wynosi 50% stawki minimalnej – nie mniej niż 60zł. Stawka minimalna dla rodzaju rozpoznawanej sprawy i wartości przedmiotu sporu zgodnie z przepisem § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z §6 pkt 5 rozporządzenia stanowi 1 800zł, co w postępowaniu apelacyjnym daje kwotę 900zł i do zwrotu takiej kwoty tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym sąd zobowiązał powoda.